

Komisja Europejska upomina kraje członkowskie UE – w tym Polskę – za opóźnienia we wdrażaniu dyrektywy w sprawie powrotów imigrantów.

Komisja Europejska zwróciła się do ośmiu państw członkowskich o zapewnienie pełnej zgodności z unijnymi przepisami dotyczącymi powrotów i wydalania nielegalnych imigrantów. Jak dotąd Austria, Belgia, Cypr, Litwa, Niderlandy, Niemcy, Polska i Szwecja nie zgłosiły Komisji środków krajowych wdrażających dyrektywę w sprawie powrotów imigrantów z 2008 r. Państwa członkowskie miały obowiązek przetransponować przepisy dyrektywy do dnia 24 grudnia 2010 r. Fakt, że tego nie uczyniły, zagraża skutecznej i sprawiedliwej realizacji wspólnej procedury powrotów, jak również podważa unijną politykę migracyjną.

Pomimo pism przesłanych przez Komisję 27 stycznia 2011 r., wymienione osiem państw członkowskich wciąż nie poinformowało Komisji o przyjęciu przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych dla zapewnienia pełnej zgodności z dyrektywą. W związku z tym Komisja postanowiła przesłać tym państwom uzasadnione opinie (zgodnie z art. 258 TFUE). W przypadku braku zadowalającej reakcji w terminie dwóch miesięcy Komisja może zgłosić przypadki uchybienia obowiązkowi państw członkowskich do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej i wnieść o nałożenie sankcji finansowych na wymienione państwa członkowskie.

Dyrektywa w sprawie powrotów imigrantów przewiduje wyraźne, przejrzyste i sprawiedliwe wspólne przepisy dotyczące powrotów, wydalania, zatrzymania i ponownego wjazdu, które uwzględniają w pełni poszanowanie praw człowieka i podstawowych wolności poszczególnych osób. W przeszłości ustawodawstwo i praktyka państw członkowskich w dziedzinie powrotów była niezwykle zróżnicowana. Dyrektywa w sprawie powrotów imigrantów wprowadza wiążące wspólne ramy prawne europejskiej polityki powrotów i gwarantuje przeprowadzanie wszystkich powrotów w humanitarny i godny sposób.

Jest to także pierwszy instrument prawa UE, który wprowadza wspólny katalog praw szczególnych przysługujących nielegalnym imigrantom. W szczególności dyrektywa w sprawie powrotów imigrantów rozszerza zasadę niewydalania (non-refoulement) na każdą osobę przebywającą w danym państwie nielegalnie, podczas gdy wcześniej prawo to gwarantowano jedynie osobom ubiegającym się o azyl.

Dyrektywa stanowi element kompleksowej i zrównoważonej unijnej polityki migracyjnej, która obejmuje również środki służące organizacji legalnej imigracji oraz walce z osobami zaangażowanymi w handel ludźmi i gospodarczy wyzysk imigrantów.

Kontekst

Dyrektywa [2008/115/WE](#) w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich („dyrektywa w sprawie powrotów imigrantów”) weszła w życie w dniu 16 grudnia 2008 r.

Wszystkie państwa związane dyrektywą w sprawie powrotów imigrantów (wszystkie państwa członkowskie UE z wyłączeniem Irlandii i Zjednoczonego Królestwa, a także państwa strefy Schengen – Szwajcaria, Norwegia, Islandia i Liechtenstein) są zobowiązane dostosować swoje prawodawstwo krajowe do przepisów dyrektywy.

Termin transpozycji przepisów dyrektywy do prawa krajowego upłynął dnia 24 grudnia 2010 r. W dniu

Polska będzie się tłumaczyć

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: poniedziałek, 03, październik 2011 00:00

Rafał Rudka

Odsłony: 2327

27 stycznia wezwania do usunięcia uchybienia zostały rozesłane do 20 państw członkowskich, które nie powiadomiły jeszcze Komisji o wdrożeniu środków służących pełnej transpozycji dyrektywy. Od tego czasu Komisja zamknęła postępowania w sprawie uchybienia obowiązkowi państwa członkowskiego przeciwko Francji, Łotwie, Luksemburgowi, Słowenii, Rumunii i Włochom.

Z dniem 15 września 2011 r. dziewiętnaście państw członkowskich UE oraz państw strefy Schengen powiadomiło Komisję o pełnej transpozycji dyrektywy (Bułgaria, Dania, Estonia, Finlandia, Francja, Grecja, Hiszpania, Luksemburg, Łotwa, Malta, Norwegia, Portugalia, Republika Czeska, Rumunia, Słowacja, Słowenia, Szwajcaria, Węgry i Włochy). Cztery państwa członkowskie UE zgłosiły częściową transpozycję dyrektywy (Belgia, Litwa, Niderlandy i Szwecja). Zgodnie z art. 4.1 Protokołu dotyczącego stanowiska Danii, załączonego do tych Traktatów, Dania zdecydowała się wprowadzić dyrektywę do swojego prawa krajowego.

Źródło: ec.europa.eu